

for i den politiske Konkursbestyrelse, hvoraf han er Medlem, hører Aktiver som „Regering“ og effektive, positive Traktatforhandlinger ikke til de Værdier, som den højtærede Forsvarsminister er vant til at regne med. Men der er ikke Skygge af Tvivl om, hvorledes hans Ord er faldet den Gang, og hvad de gaar ud paa, og de kan absolut ikke dementeres ved en Henvisning til, at man tænkte i Landbrugsorganisationerne privat, at øve Repræsentation udenom Staten.

Saa vil jeg blot gerne fremhæve, for at der ikke skal være nogen Tvivl om det, hvorledes man fra konservativ Side ser paa det handelspolitiske Spørgsmaal, naar man udelukkende bedømmer det sagligt og ikke taler politisk om det. Forskellen mellem mig og mine ærede Kolleger paa Rigsdagen er aldeles ikke den, at vi er uenige om det saglige; Forskellen, naar der kommer en Forskel frem, er kun den, at jeg bestræber mig for politisk at gøre, hvad jeg sagligt mener er det rigtige; jeg siger aldrig, at jeg af saglige Grunde mener eet, men af politiske Grunde gør jeg et andet. Og hvad de Konservative af saglige Grunde mener er det rigtige i Henseende til Handelspolitik, fremgaar f. Eks. med aldeles uomtvistelig Tydelighed af vort Program. Vi har jo hørt, at en Handelspolitik udenom Venstres Program eller imod Venstres Program eller blot krydsende Venstres Program og Venstres Principper er absolut udelukket; saa maa jeg maaske have Lov til i al Beskedenhed, for at det ikke skal blive fuldstændig glemt og overset, at antyde, hvad det konservative Program gaar ud paa i handelspolitisk Henseende.

Det gaar ud paa følgende, at „Partiet vil højne og styrke dansk Erhvervsliv — arbejde for Landbrugets Trivsel, Udviklingsfred for Industri og Haandværk, for Handelens og Søfartens Fremme. Til Opnaaelse af dette Formaal vil Partiet udadtil søge gennemført en national Traktat- og Toldpolitik, som kan sikre Landets Borgere — ikke mindst dets voksende Befolkning af mandlige og kvindelige Arbejdere — rigelig og lønnende Sysselsættelse i deres eget Land, derved forøge Landets Evne til i stigende Grad at tilfredsstille sit Forbrug ved eget Arbejde og standse den ved overdrevent Forbrug af Fremmedvarer skabte Forgældning til Udlandet“.

Paa Landsmødet i Aarhus for et Aar siden for Fællesrepræsentationen for Haandværk og Industri udtalte Formanden, det ærede Medlem Hr. Pitzner, følgende: „Vi

ser, at i England kan en Minister, der altid har staaet paa et udpræget Frihandelsstandpunkt, klart og skarpt gøre gældende, at det vilde være forbryderisk at taale — i Kraft af Frihandelse teorier —, at det Slag, som den udenlandske lave Valuta fører mod den britiske Industris Hjerter, ikke standses. Vi maa i samme Grad ryste Teorien af os, thi overfor Danmarks Industri, der er langt mindre udviklet og befaestet end den engelske, virker Valutakonkurrencen endnu mere ødelæggende, og det vil da være endnu mere forbryderisk at lade vort Lands Nutid og Fremtid sygne hen under de Teorier, som man saa resolut kaster til Side hist ovre, hvor de saa længe har siddet i Højsædet“. Han udtalte det Haab, „at Mødet vilde yde et godt og kraftigt Bidrag til Løsningen af denne den alvorligste Opgave, som Øjeblikket tynger paa vore Skuldre.“ Til Slut omtalte han det store Industrimøde, idet han sagde, „at alle i denne Forsamling vilde uden Tvivl kunne give de dér faldne Udtalelser af Industriens Mænd den kraftigste Tilslutning, og ønskede, at der som Resultat af Mødet maa følge en Ændring i Regeringens hidtilværende Standpunkt overfor dette Spørgsmaal; undlades dette, vil det kunne medføre en Katastrophe, ikke alene for Industrien og Dele af Haandværket, men for vort hele Samfund.“

Saaledes ser det ærede Medlem Hr. Pitzner paa dette Spørgsmaal, naar han taler sagligt i Aarhus til sine egne. Saaledes saa han paa det allerede for et Aar siden; der er ikke Skygge af Grund til, at han ikke nu a fortiori skulde se saaledes paa det et Aar efter. Men naar han taler her, er det det politiske Hensyn, Hensynet til Venstre og det borgerlige Samarbejde, som der igen skal ofres til; sagligt mener man eet, af politiske Grunde gør man et andet. Saaledes kan man maaske en Tid føre Politik, saaledes er den jo blevet ført længe; men jeg betvivler, at man virkelig gavner konservative Byinteresser ved uforandret at fortsætte en saadan Politik uden Hensyn til, at man faar det ene Boksestød, ja, om jeg saa maa sige, den ene flade Lussing efter den anden af det Parti, man er henvist til at samarbejde med.

Jeg beklager ikke Tønen i den højtærede Landbrugsministers Tale. Tværtimod, jeg paaskønner i høj Grad, at han har talt kraftigt og aabent og uforbeholdent om Venstres Handelspolitik, saa vi for hans Vedkommende ligesom for det ærede Medlem Hr. Pinstrup Vedkommende ved, hvad